

TEZAUUR LITURGIC
13 SEPTEMBRIE
HARALAMBOS BOUSIA

SLUJBA
SF. MUCENIC
ARISTIDE
DE LA ATENA

ATENA, 2010

13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΑΡΤΥΣ

Ποίημα Δρ.Χαραλάμπους Μπούσια

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τον Προοιμιακόν, το Μακάριος ανήρ. Εις δε το Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν σίχους στ', και ψάλλομεν τα εξής Προσόμοια. Ήχος δ'. Ως γενναίου εν Μάρτυσι.

Αθηναίων εκβλάστημα, ανδρικῶ παραστήματι, Αριστείδη Μάρτυς εχθρού διέλυσας, την σκοτομήνην και Κύριον, Χριστόν τον οικτίρμονα, ωμολόγησας τρανώς, πορφυρώσας αιμάτων σου, θείοις χεύμασι, την κλεινήν του σοφοῦ Διονυσίου, ἅμα και Ιεροθέου χθόνα, οπλίτα τρισένδοξε.

Ανενδότη φρονήματι, εναθλῶν αξιάγαστε, των εχθρῶν της πίστεως καθυπέμεινας, τους αικισμούς τα ραβδίσματα, βασάνων το ἄμετρον, Αριστείδη ευκλεές, και αγχόνην επώδυνον, ὅθεν ἤμβλυνας, των δαιμόνων τα κέντρα και ανήλθες, στεφηφόρος προς της δόξης, της αενάου σκηνώματα.

Αριστεύ εννομώτατε, ευψυχία κοσμούμενος, ἦνθισας ως κρίνον πανευωδέστατον, εν τῷ λειμῶνι της πίστεως, οσμὴν την ουράνιον, διαπνέον μυστικῶς, Αριστείδη φιλόσοφε, ρείθροις αἵματος, τοις τελούσι την μνήμην σου την θείαν, και δοξάζουσι απαύστως, τον σε αξίως δοξάσαντα.

Τετρωμένος τω έρωτι, Ιησού του Παντάνακτος, πάντων των ρεόντων σοφώς ηλόγησας, νοϊ τρισένδοξε κρείττονι, και χαίρων διέδραμες, της αθλήσεως οδόν, καθελών του αλάστορος τα φρυάγματα, δια τούτο ως μάρτυρα γενναίον, και ημών μεσίτην θείον, προς τον Χριστόν σε γεραίρομεν.

Τη αγχόνη ετέλεσας, Αριστείδη τον βίον σου, άπασι κηρύπτων Θεόν τον Κύριον, είναι Χριστόν τον φιλάγαθον, τον θέλοντα σώσασθαι, γένος άπαν των βροτών, φιλοσόφων διδάσκαλε, και υπόδειγμα, αθλητών δια τούτό σε τιμών, και την μνήμην σου τοις ύμνων, ευφήμοις άνθεσι στέφομεν.

Μαθητής ευπειθέστατος, Αριστείδη γενόμενος, του Διονυσίου του ουρανόφρονος, του Αθηναίων κοσμήσαντος, το άστυ το ένδοξον, και του ιεροπρεπούς θείου Ιεροθέου, νουν τον σον ύψωσας ολοτρόπω εφέσει προς τον Κτίστην, υπέρ ου και τον σον αίμα, προθύμως Μάρτυς εξέχεας.

Δόξα. Ήχος πλ. β'.

Νομίμως αγωνισάμενος υπέρ του Κυρίου, και αριστεύσας εν τω σκάμματι της αθλήσεως, τη άνωθεν ροπή τυραννικήν εξεφαύλισας μανίαν, Αριστείδη πολυάθλε, ενδυσάμενος γαρ την πανοπλίαν της χάριτος, οπλίτης ακραιφνής και πανάριστος εδείχθης του Βασιλέως της δόξης, δραμών προς την αγχόνην γηθόμενος ως εις δείπνον εόρτιον, και νυν τον αμάραντον στέφανον της ουρανίου βασιλείας

αναδησάμενος, και παρρησίαν έχων τω Δεσπότῃ των όλων απαύστως ικέτευε ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

Και νυν. Θεοτοκίου.

Τις μη μακαρίσει σε...

Είσοδος. Φως ιλαρόν. Προκείμενου της ημέρας. Και τα αναγνώσματα.

Προφητείας Ησαΐου το Ανάγνωσμα. (Κεφ. Μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τα έθνη συνήχθησαν άμα, και συναχθήσονται άρχοντες εξ αυτών. Τις αναγγελεί ταύτα εν αυτοίς, ή τα εξ αρχής τις ακουστά ποιήσει υμίν; Αγαγέτωσαν τους μάρτυρας αυτών και δικαιωθήτωσαν, και ειπάτωσαν αληθή. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, και εγώ μάρτυς Κύριος ο Θεός, και ο παις ον εξελεξάμην· ίνα γνώτε και πιστεύσητε, και συνήτε, ότι εγώ ειμι. Έμπροσθέν μου ουκ εγένετο άλλος Θεός, και μετ' εμέ ουκ έσται. Εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστι πάρεξ εμού ο σώζων. Εγώ ανήγγειλα και έσωσα, ωνειδίσα, και ουκ ην εν υμίν αλλότριος. Υμείς εμοί μάρτυρες, και εγώ Κύριος ο Θεός ότι απ' αρχής εγώ ειμι, και ουκ έστιν ο εκ των χειρών μου εξαιρούμενος. Ποιήσω, και τις αποστρέψει αυτό; Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο λυτρούμενος υμάς, ο Άγιος Ισραήλ.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα (Κεφ. γ'. 1-9).

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάναι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών, και η αφ' ημών πορεία σύντριμμα· οι δε εισιν εν ειρήνη. Και γαρ εν όψει ανθρώπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης. Και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται. Ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού. Ως χρυσόν εν κωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας. Οι πεποιθότες επ' αυτώ, συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ· ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτου, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτου.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα

(Κεφ. ε'. 15-23 & στ', 1-3).

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Δια τούτο λήφονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου· ότι τη δεξιά αυτου σκεπάσει αυτούς, και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτου, και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εκθρών· ενδύσεται

θώρακα δικαιοσύνης, και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον· λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον, οσιότητα· οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών, επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ' αυτών ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς. Και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέξει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ουν βασιλείς, και συνέτε· μάθετε, δικασταί περάτων γης. Ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών. Ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

ΛΙΤΗ. Ήχος α'.

Ως στρατιώτης του Παμβασιλέως αήττητος, Αριστείδη τρισένδοξε, το βραβείον της άνω κλήσεως αξίως απείληφας, ενδυθείς γαρ θώρακα της πίστεως άτρωτον ευθαρσώς Χριστόν ως Θεόν ωμολόγησας προ τυραννικού και παρανόμου βήματος, και ποικίλως δοκιμασθείς ως χρυσός εν κωνευτηρίω χάριν εύρες παρά του Κυρίου πρεσβεύειν απαύστως υπέρ των ψυχών ημών.

Ἦχος β΄.

Αγάπη θεία καλλωπιζόμενος και ευσεβείας τω ζήλω πυρούμενος, προς αγχόνην ανδρικώς εκώρησας, Αριστείδη θεσπέσιε. Και ανδρειοφρόνω γνώμη την των ειδώλων διελέγξας πενίαν καλώς ωμολογήσας τον Κύριον τυθείς ως αμνός πίστεως άμωμος, αλλ΄ ως Μάρτυς αλκίφρων και κληρονόμος των αιωνίων επάθλων πρέσβευε υπέρ των πίσει και πόθω τιμώντων την σεβάσμιον μνήμην σου.

Ἦχος γ΄.

Τοις λόγοις του Διονυσίου, και Ιεροθέου πειθόμενος, της χάριτος γέγονας δοχείον πολύτιμον, Αριστείδη Αθηνών εγκαλλώπισμα, ανδρικώς γαρ αγωνισάμενος, τον αρχαίον περνιστήν κατηγωνίσω, και νίκης τρόπαια εδέξω παρά του αγωνοθέτου Σωτήρος Χριστού, ανακεκαλυμμένως ουν νυν ορών Αυτού την λαμπρότητα μη παύση ικετεύων υπέρ των τελούντων την αεισέβαστον μνήμην σου θειότατε.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τη του ζωηφόρου Σταυρού δυνάμει αθλητικοίς αγώσι διέλαμψας Αριστείδη Μάρτυς πανεύφημε, ακαταπλήκτω σου γαρ ψυχή ως αστήρ εωθινός, την ακλύν της ειδωλομανίας πίσει διέλυσας, αλλ΄ ως εν πάσι δοξάσας Χριστόν τον Εσταυρωμένον Κύριον πρέσβευε απαύστως υπέρ των ψυχών ημών.

Και νυν. Θεοτοκίου.

Εκ παντοίων κινδύνους τους δούλους σου φύλαττε...

*Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου
θαύματος.*

Μάρτυς, Αριστείδη ἔνδοξε, γόνε κλεινὴ Ἀθηνῶν,
ιερώτατον τέμενος, τῆς πρὸς τὸν Παντάνακτα,
εποφθεις ἀγαπήσεως, ἀκαταπλήκτω ψυχῇ
υπήνεγκας, βασάνων πλήθος, αικίας μάστιγας καὶ
πολυώδυνον, δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπὲρ Χριστοῦ, Τοῦ
σε κραταιώσαντος ἐν τοῖς παλαίσμασι.

Στ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχες
μου καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Μάρτυς, Αριστείδη εὐψυχε, ὡσπερ Χριστοῦ ἐκλεκτόν,
ενιαύσιον σφάγιον, σεαυτὸν παρέδωκας πρὸς
ἀγχόνην ἐπώδυνον, ὅθεν τελέσας καλῶς τὸν δρόμον
σου, πρὸς ἀθανάτους λήξεις ἀνέδραμες, καὶ
ομηγύρεως, τῶν Ἁγίων ἔτυχες ἐν οὐρανοῖς, στέφος
κομισάμενος αἰωνιότητος.

Στ.: Καὶ ἔστησε ἐπὶ πέτρα τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου

Μάρτυς, Αριστείδη ἔνθεε, υποστηρίζων στερρῶς, τοῦ
Χριστοῦ τὸ ἐπώνυμον, καὶ θεόφρον πλῆρωμα τὸ
δεινῶς διωκόμενον, σαυτὸν προθύμως βασάνοις
ἔδωκας, καὶ τοὺς σουσ ὄμβρους αἱμάτων ἔκχεας, νυν
δε τῷ βήματι, χαίρων παριστάμενος τοῦ Λυτρωτοῦ,
πρέσβευε δοθῆναί μοι, παισμάτων ἀφεςιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἀκτίσι τοῦ τρισμακαρίστου Σταυροῦ
πυρσευόμενος ἀθλητικᾶς ἐπεδείξω ἀριστείας
Αριστείδη φωτόλαμπρε. Καὶ καρτερόψυχος δειχθεῖς

εν τοις παθήμασι, το σον αίμα προσήγαγες
ολοκάρπωμα θυσίας τω Κυρίω της δόξης. Μάρτυς
αήτητε, Αυτόν ικέτευε τη του ζωοπαρόχου Σταυρού
δυνάμει σκεδάσαι των παθών ημών την σκοτόμαιναν.

Και νυν. Θεοτοκίου.

Ανύμφευτε Παρθένε...

Νυν απολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον. Ήχος πλ. α'. Του συνάναρχου Λόγου.

Τω Χριστώ προσηνέχθης θυσία άμωμος, και
ολοκάρπωμα θείον αιωρηθείς απηνώς, εν αγχόνη
Αριστείδη γενναιότατε, γόνε κλεινέ των Αθηνών και
φιλόσοφε σεπτέ, διο σε νυν ευφημούντες, φωναίς
ευήχοις βοώμεν· Χριστόν δυσώπει υπέρ πάντων
ημών.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίου.

Σε την μεσιτεύσασαν...

Απόλυσις

ΟΡΘΟΣ

Μετά την α' στιχολογίαν,

κάθισμα. Ήχος α'. Του τάφου Σου Σωτήρ.

Προλάμπει του Σταυρού, της υψώσεως Μάρτυς, η
μνήμη σου φαιδρώς, Αριστείδη και πάντας, προς
αίνον ευφρόσυνον συγκαλεί του Παντάνακτος, χείρας
τείναντος τω του Σταυρού θείω Ξύλω, και εν

σκάμμασι σε κραταιώσαντος Μάρτυς, ανδρείας
κειμήλιον.

Δόξα. Και νυν. Προεόρτιον.

Το Ξύλον του Σταυρού, οι πιστοί προσκυνούντες, εν
ω ο Λυτρωτής, τας παλάμας απλώσας, το κράτος
επάτησε του θανάτου και έσωσεν, άπαν βρότειον,
απολωλός ημών γένος, μεγαλύνομεν, τον εν αυτώ
ταννυθέντα, φιλάνθρωπον Κύριον.

*Μετά την β' στιχολογίαν,
κάθισμα. Ήχος γ'. Την ωραιότητα.*

Πόνοις αθλήσεως, Πάτερ ηρίστευσας, και
κατετρόπωσας, απίστων φάλαγγας, ομολογήσας
σθεναρώς τον Κύριον των απάντων, όθεν ουρανίων
σε, δωρεών κατηξίωσεν, ο σε δείξας άτρωτον αθλητήν
εν τοις σκάμμασιν, ω πρέσβευε κλεινέ Αριστείδη,
δούναι ημίν παισμάτων λύσιν.

Δόξα. Και νυν. Προεόρτιον.

Σταυρόν τον τίμιον, και υπερύμνητον, τον
ανυψούμενον, εις αγαλλίασιν βροτών η κτίσις
ευλαβώς γεραίρει, προεορτίως θείοις μελωδήμασι,
και δοξάζει τον Κύριον, τον καταδεξάμενον δι' ημάς
ως κατάδικον απλώσαι, επί Ξύλου τας χείρας, μόνον
Εσταυρωμένον Λόγον.

*Μετά τον Πολυέλεου,
κάθισμα. Ήχος δ'. Επεφάνης σήμερα.*

Όφιν τον αρχέκακον, κατηγώνισω, Αριστείδη πάνσοφε, ανδραγαθήσας ευσεβώς, και νίκης κότινον είληφας, παρά Κυρίου, ως Μάρτυς πανάριστος.

Δόξα. Και νυν. Προεόρτιον.

Του Σταυρού Σου Κύριε, τον ζωηφόρον, ξύλον και πανάγιον αναδησόμεθα ψαλμοίς, βοώντες · Χαίρε σεβάσμιε, Σταυρέ του κόσμου, σωτήριο σύμβολον.

Το α' αντίφωνον του δ' ήχου.

Προκείμενον: Δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει, και ωσει κέρδος η εν τω Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Στ.: Πεφυτευμένος εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών.

Ευαγγέλιον Μαρτυρικόν.

Ο Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταις του Αθλοφόρου πρεσβείαις...

Και νυν: Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις...

Ιδιόμελον. Ήχος β'. Στ.: Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός...

Προσενεχθείς ως θύμα τέλειον, και ιερείον αμώμητον Χριστώ τω Παντάνακτι ήθλησας ως άσαρκος οπλίτα Αριστείδη θεοδόξαστε. Κοινωνός ουν γενόμενος των παθημάτων Αυτού, Αθηναίων ωράϊσμα, και της βασιλείας Αυτού αξιωθείς πρεσβεύεις απαύστως υπέρ των ψυχών ημών.

*Οι κανόνες των Εγκαινίων και ο Προεόρτιος εκ του
Μηναίου και του Αγίου ου η ακροστιχίς: Εύψυχον
Μάρτυρα Αριστείδην γεραίρω. Χ.*

Ωδή α'. Ἦχος δ'. Ανοίξω το στόμα μου.

Ελέησον Κύριε τον υπεράθλιον δούλόν σου, και λόγους μοι δώρησαι του ανυμνήσαι φαιδρώς, τα παλαισματα, του θείου Αριστείδου, οπλίτου της πίστεως πάνυ αλκίφρονος.

Υψίστου ωράϊσας την Εκκλησίαν αγώσί σου, και χθόνα ηγίασας των Αθηνών οχετοίς, των αιμάτων σου, τρισμάκαρ Αριστείδη, βραβεία δεξάμενος αιωνιότητος.

Ψαλμοίς καταστέφομεν την πανασίδιμον μνήμην σου, και άσμασι μέλπομεν την των σων πόνων πληθύν, δι' ων έθραυσας, ισχύν του παλαιμναίου, φιλόσοφε πάντιμε πίστεως έρεισμα.

Θεοτοκίου.

Υμνείν δει σε Άχραντε Θεοχαρίωτε Δέσποινα, παλάτιον έμψυχον του παναγάθου Θεού, και εν άσμασι, δαβιτικώς σε μέλπειν, την γάλακτι θρέψασαν του Παντοκράτορος.

Ωδή γ'. Τους σους υμνολόγους.

Χορεύει συν τάξεσι Αγγέλων, περί τον Παντάνακτα Θεόν, ως Μάρτυς καρτερότατος, και ένθεος φιλόσοφος, κατηξιώθης άριστε, χριστιανών έμπνουν στήριγμα.

Οδόν της αθλήσεως ανύσας, γηθόμενος ήνεγκας στερρώς, βασάνων το επώδυνον, και αικισμών το άμετρον, σοφώς αποσκοπούμενος, προς δόξαν όντως την άπονον.

Νικήσας σαρκός σου τας ορέξεις, και πάσας βουλάς του δυσμενούς, σπαράξας ως αήττητος, Χριστού οπλίτης ήθλησας, και δάφνης στέφος είληφας, ω Αριστείδη αμάραντον.

Θεοτοκίου.

Μη φλέξας την μήτραν σου ο μόνος, υπάρχων πυρ Άγιος Θεός, εκ Σου ετέχθη Πάναγνε, Θεόνυμφε Παντάνασσα, και πρόξενον εποίησε, σε της μερόπων θεώσεως.

Κάθισμα. Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Χριστόν ωμολόγησας, εν ταις Αθήναις λαμπρώς, και ήθλησας άριστα του παμβεβήλου βουλάς, πατάξας στερρότατα, όθεν και περατώσας, δι' αγχόνης σον βιον, στέφανον εξεδρέψω, Αριστείδη γενναίε, της δόξης της αφάτου χρυσούν και πολυτίμητον.

Δόξα. Προεόρτιον. Όμοιον.

Ωδήν προεόρτιον, τω του Κυρίου Σταυρώ, χοροί ευσεβόφρονες εν κατανύξει ψυχής, πιστώ αναμέλψωμεν, χείρας γαρ ο Δεσπότης, επί τούτου απλώσας, ήνωσε διεστώτα τα το πριν και τω κόσμω, εδώρησεν ως μόνος Θεός, βιον αιώνιον.

Και νυν. Των Εγκαινίων. Όμοιον.

Εν πίστει τα Εγκαίνια...

Ωδή δ'. Ο καθήμενος εν δόξη.

Απτοήτως εν τη Ρώμη Ιησού ωμολόγησας, και την των ειδώλων πλάνην φιλοσόφως κατήσχυνας, διο και χαίρων βασάνους καθυπέμεινας, γενναιότατα, ανδρών αρίστων εκτύπωμα.

Ράβδω των σων διδασκάλων διδαγμάτων εστήριξας, σεαυτόν τη πίστει Μάρτυς Αριστείδη και πέφηνας, εναθλουμένων ακρότης υποτύπωσις, κρατερότητος, και ευψυχίας υπόδειγμα.

Τοις σοις κεύμασι Μαρτύρων Αριστείδη παμμέγιστε, της ειδώλων πλάνης έσβεσας την φλόγα και ώμβρησας, δρόσον την θείαν την πάντων κατευφραίνουσαν, των τιμώντων σε, τας διανοίας εκάστοτε.

Θεοτοκίου.

Υπερύμνητε Παρθένε η τον Ύψιστον τέξασα, ύψωσον καρδίας των υμνολογούντων σε πάντοτε, προς την αγάπην την θείαν και κατεύθυνον, τους τιμώντάς σε, προς την αγήρω λαμπρότητα.

Ωδή ε'. Εξέστη τα σύμπαντα.

Ρημάτων ηλόγησας, του δυσσεβούς και άφρονος άρχοντος, θεόφρον Αριστείδη, εκπειρωμένου σε αποστήσαι κακώς, από της αγάπης του Χριστού, και ποιήσαι άνομον σε διώκτην της πίστεως.

Αγώσιν αθλήσεως νομίμοις, διεσκορπίσας πάσας του εκθρού, τας φληναφίας και θεοσόφως υπεραμύνθης

σεπτών, Χριστού του Θεού αληθειών, Μάρτυς
αθλοφόρητε, Αριστείδη γηθόμενος.

Αιμάτων ρανίσι σου, τον βόρβορον απέπλυνας, της
ειδώλων πλάνης εν Αθήναις διακηρύττων
ακαταπλήκτω ψυχή, την άμωμον πίστιν του Χριστού,
υπέρ ης και έπαθες, Αριστείδη γηθόμενος.

Θεοτοκίου.

Ραθύμως τον βίον μου, εκδαπανήσας Άχραντε,
Μήτηρ του Θεού δεδοξασμένη, εκδυσωπώ σε της
ακηδίας ακλύν, απέλασον τάχος απ' εμού, και
πολίτην δείξόν με, κοινωνίας του τόκου σου.

Ωδή σ'. Την θείαν ταύτην.

Ιδών, ψυχής σου το εύτονον, προστάττει ο της
πλάνης ακόλουθος θάνατον δούναί σοι, φρικτόν
Μαρτύρων πανάριστε, εν ταις κλειναις Αθήναις, εν
αις εβλάστησας.

Σοφία, ην σοι edώρησε Χριστός, ο υπέραγαθος
Κύριος ασόφους έδειξας, τους παρανόμως σε
κρίνοντας, αθέους Αριστείδη κλυτέ φιλόσοφε.

Την θείαν, μνήμην σου σέβοντες, τιμώνεν τους
ανδρείους αγώνας σου, ούσπερ γηθόμενος, υπέρ του
Κτίσαντος ήνεγκας, τρισμάκαρ Αριστείδη, Μαρτύρων
πρότυπον.

Θεοτοκίου.

Εκλάμπας, ο ζωopάροχος, και κόσμου φωτοδότης
Μητρόθεε, Χριστός ο Κύριος, εκ της πανσέπτου

νηδύος σου, τους εν σκία θανάτου κειμένους ηύγασεν.

Κουτάκιον. Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Ακαταπλήκτω εναθλήσας καρδία, εν ταις Αθήναις Αριστείδη στερρόφρον, κατέβαλες τον δόλιον Βελίαρ σαφώς, και Μαρτύρων τάγμασι χαίρων συνηριθμήθης, μαθητά περίδοξε, του Αρεοπαγίτου Διονυσίου, άμα του κλεινού Ιεροθέου, φιλόσοφε ένθεε.

Ο Οίκος.

Τα στίγματα του Κυρίου βαστάζων εν σώματι, και απαρνησάμενος παν ρέον και πρόσκαιρον, προς μαρτυρικά εκώρησας σκάμματα, οπλίτα περίδοξε. Συ γαρ υπεραμυνόμενος του χριστεπωνύμου λαού, και υπό θείου έρωτος τιτρωσκόμενος, ευτόλμως εκήρυξας το πάντιμον του Κυρίου όνομα, αφηφών βασάνους και θάνατον. Τελέσας ουν δι' αγχόνης καλώς τον αγώνα σου εν Αθήναις, και των ουρανίων θαλάμων πολίτης γενόμενος, αεί δυσώπει διδόναι ημίν το άμετρον έλεος, Αριστείδη φιλόσοφε ένθεε.

Συναξάριον.

Τη ΙΓ' του αυτού μηνός, μνήμη του Αγίου ενδόξου Μάρτυρος Αριστείδου.

Στίχοι:

Αριστεύς οφθεις Αθλητών Αριστείδη,
Κλεινών Αθηνών επορφύρωσας χθόνα.

Ούτος ην Αθηναίος φιλόσοφος ενδόξου γένους και ήθλησεν εν τη πατρίδι αυτού επί Ανδριανού τω 120 μ. Χ. Εκρημάτισε μαθητής του Διονυσίου του Αρεοπαγίτου και του Ιεροθέου, μνηθείς υπ' αυτών τη εις Χριστόν ευσεβεία. Υπεραμυνόμενος των διωκομένων χριστιανών, συνέγραψεν απολογία, ην απέστειλε τω Ανδριανώ. Κηρύττων παρρησία τον Κύριον, υπεβλήθη εις πλήθος βασάνων και ετελείωσε δι' αγχόνης το μαρτύριον κρεμασθείς εν τη αγορά των Αθηνών.

Ωδή ζ'. Ουκ ελάτρευσαν.

Ιθύνόμενος τω φόβω του Παντάνακτος τους της αθλήσεως υπήλθες πόνους στερρώς και χαίρων εσκήνωσας εν ταις λαμπρότησι, θεοστήρικτε, ω Αριστείδη πάγκαλε, των αγίων και δικαίων.

Δέλτοις πίστεως ως αθλητής εγγέγραψαι πανευλαβέστατος γράμμασιν όντως χρυσοίς, μαρτύρων αγλάϊσμα και ακροθίνιον των εν σκάμμασιν ομολογούντων Κύριον εν πολλή τη παρρησία.

Η ση πάντιμος ημέρα της αθλήσεως πάσιν επέφανε τοις ευσεβέσι βολαίς των θείων αγώνων σου ακλύν ελαύνουσα πόνων, θλίψεων και ζόφου κατακρίσεως, Αριστείδη γενναιόφρον.

Θεοτοκίου.

Νύμφη άφθορε του ουρανίου Άνακτος, την μολυνθείσάν μου ψυχήν πολλοίς πειρασμοίς και πταίσμασι καθαρόν τοις του ελέους σου ρείθροις, όπως σε υμνολογώ, Παντάνασσα, ευσχημόνως εις αιώνας.

Ωδή η'. Παίδας ευαγείς.

Γνώμη αητήτω και ενθέω σπουδή, Αριστείδη γενναιότατε, έδραμες προς σκάμματα γεραράς αθλήσεως λαμβάνων θείαν δύναμιν την σε κρατύνουσαν εξ ύψους, Αθηναίων ωραίον άνθος, το μυρίζον τας των πιστών καρδίας.

Έχων προς τον Κτίστην παρρησίαν υπέρ των τιμώντων σου την άθλησιν εκδυσώπει, άλκιμε μάρτυς, ως απτόητος χριστεπωνύμου τάγματος θερμός υπέρμαχος του εκ των διωγμών τρυχομένου και της ευσεβείας διδάσκαλος θεόπνους.

Ρήσεσι του Αρεοπαγίτου και Ιεροθέου του θεόφρονος πειθαρχών τα άνομα απηρνήσω είδωλα και ευσεβείας γέγονας σεπτόν κειμήλιον, φιλόσοφε κλεινέ, Αριστείδη· όθεν και μαρτύρων διώδευσας τας τρίβους.

Θεοτοκίου.

Άκραντε, Κυρία Θεοτόκε, ζωήν αφθαρσίας η κυήσασα, ζώωσόν με, δέομαι, τον νυν καταφεύγοντα ταις σαις θερμαίς δεήσεσι και ανακράζοντα· ελέους αναβλύσασα φρέαρ,δος μοι σωτηρίας πειν το ύδωρ, Κόρη.

Ωδή θ'. Άπας γηγενής.

Ίσχυσας ελείν απάτην την άθεον εν του Παντάνακτος τη δυνάμει, όλβιε, και μαρτυρίου στέφανον δράξασθαι· διο τα σα παλαιίσματα τιμώντες κράζομεν· εν μάχαις, κραταιέ Αριστείδη, δίδαξόν με πάσαν αιρείν ισχύν του πλάνου.

Ρώμη του Χριστού, σεμνέ, δυναμούμενος την του αλάτορος δύναμιν εφάυλισας και αριστεύσας εν τοις παλαισμασι προς την αγχόνην έδραμες χαίρων ως έλαφος διψώσα, Αριστείδη γενναίε, επί τας υδάτων πηγάς τας αιερρούς.

Ώφθης εν δεινοίς λειμών καρτερότητος και ρόδον εύσομον ευψυχίας, άγιε, των Αθηναίων τερπνόν οσφράδιον ευωδιάζον άπαντας οσμαις ανδρείας σου· διο σε, Αριστείδη, τιμώντες τας προς τον Δεσπότην αιτούμεθα λιτάς σου.

Θεοτοκίον.

Χαίρε Μαριάμ, Υψίστου ανάκτορον περικαλλέστατον, χαίρε, θρόνε πάνσεπτε και φωτοβόλε του Παντοκράτορος, χαίρε χρυσούν διάδημα και σκήπτρον, Άνασσα του κτίσαντος το σύμπαν Υιού σου και Παμβασιλέως, βοώμέν σοι εκθύμω.

Εξαποστειλάριον. Ήχος γ'. Ο ουρανόν ταις άστροις.

Τη του Χριστού αγάπη υπήλθες το μαρτυρικόν σκάμμα, κλεινέ Αριστείδη, περιχαρώς και του εχθρού την πλάνην ήσχυνας τάχος· διο σε ύμνοις τιμώνεν.

Προεόρτιον. Όμοιον.

Απολλυμένων μωρία και σωζομένων η ισχύς, Σταυρέ Κυρίου, υπάρχεις, στύλε απάντων των πιστών· σε γαρ ηγίασεν όμβροις αιμάτων ο Ζωοδότης.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Διονυσίου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Θεόφρονος Ἱεροθέου
λόγοις τοῖς σοφοῖς, Ἀριστείδη, πειθόμενος ἐγένου τῆς
ἀρετῆς τιμαλφές ἐνδιαίτημα καὶ ἀληθοῦς εὐσεβείας
υπογραμμός, Ἀθηναίων ἐγκαλλώπισμα.

Χριστιανῶν τρυχομένων ἐνθεὸν στήριγμα ἐπώφθης,
Ἀριστείδη, καλλιμάρτυς γενναίε, καὶ κήρυξ
διαπρύσιος τῆς σεπτῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως·
διο σε πάντες, φιλόσοφε εὐκλεές, ἐν ὠδαῖς εὐσήμοις
μέλπομεν.

Τοῖς τῶν ἰκάρων σου ὄμβροισι χθόνα κατήρδευσας
τῆς σῆς κλεινῆς πατρίδος καὶ ἐμάρανας πλάνης
ἀκάνθας καὶ τριβόλους τὰς ζοφεράς, Ἀριστείδη
θεσπέσιε· διο καὶ χαίρων ἐτέλεσας βιοτήν ἐν ἀγχόνῃ
τὴν σὴν βρότειον.

Τῆς ἀφθαρσίας τῷ στέφει καλλωπιζόμενος ὡς
ἀθλητῆς Κυρίου, Ἀριστείδη ἀλκιφρον, ἀπαύστως
ἐκδυσώπει τὸν Λυτρωτὴν ἐκλυτροῦσθαι τοὺς
μέλποντας ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τὴν μνήμην σου ἐκ
δεινῶν, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ φωτὶ τῆς πίστεως καταλαμπόμενος τέκνον τοῦ
αἰδίου φωτός ἀνεδείχθης, Ἀριστείδη παμμακάριστε·
τὸν γὰρ καλὸν ἀγῶνα δι' ἀγχόνῃς τελέσας τὸν
παμβέβηλον βασιλέα τοῦ σκότους καθείλες ἀθλητικῆ
ἐνστάσει· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν,
Ἀθηναίων θησαύρισμα, πρέσβευε εἰρήνην
δωρήσασθαι τοῖς σε μακαρίζουσι.

*Και νυν. Θεοτοκίον του ήχου ή της Εορτής.
Δοξολογία μεγάλη και Απόλυσις.*

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

*Τα Τυπικά, οι Μακαρισμοί και εκ του κανόνος του
Αγίου η γ' και η στ' ωδή. Απόστολος (Τιμ. β' 110)
Ευαγγέλιον (Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 28-30)*

Κοινωνικόν: Εις μνημόσυνον αιώνιον...

Μεγαλυνάριον.

*Ώφθης εν τω σκάμματι αριστεύς όμβροις
πορφυρώσας τοις σοις χθόνα των Αθηνών, μάρτυς
Αριστείδη, και πίστιν την αγίαν εκράτυνας· διόπερ
ύμνοις σε μέλπομεν.*

